

Dierbare broeders en zusters, iedereen van ons weet hoe belangrijk een moeder is. Een moeder geeft leven, zorgt, luistert, troost. Wanneer het leven moeilijk is, is het vaak de moeder bij wie we terecht kunnen. Zelfs als we volwassen zijn, blijft die band bijzonder sterk. Een moeder laat je nooit helemaal los; zij draagt je in haar hart.

Vandaag zegt de Kerk tegen ons: vergeet niet, je hebt nóg een moeder – niet alleen op aarde, maar ook in de hemel. Maria is niet zomaar een historische figuur uit de Bijbel. Zij leeft! Zij is opgenomen bij God, met lichaam en ziel, in zijn heerlijkheid. En zij blijft onze moeder.

Wat vieren we vandaag precies? Het Hoogfeest van Maria Tenhemelopneming. Het dogma zegt: Aan het einde van haar aardse leven heeft God Maria met lichaam en ziel opgenomen in de hemel. Waarom? Omdat Maria de eerste gelovige was. Zij is de vrouw die vol vertrouwen “ja” zei toen de engel haar Gods plan verkondigde. Zij werd de moeder van Jezus en was innig verbonden met het mysterie van onze verlossing. Haar lichaam was de plek waar Gods Zoon mens werd – dat lichaam kon niet in het graf achterblijven. God liet niet toe dat het verderf dat lichaam zou aantasten.

Maar broeders en zusters, dit feest gaat niet alleen over Maria. Het gaat ook over ons. Want wat met Maria is gebeurd, is de bestemming van ieder van ons die in Christus gelooft. Zoals zij nu leeft in de heerlijkheid van God, zo zijn ook wij geroepen tot dat leven. Maria is ons voorgegaan. Zij is een teken van hoop en vertrouwen voor ons allemaal.

Waarom is dat zo belangrijk? Omdat wij mensen soms geneigd zijn te denken dat de dood het laatste woord heeft. We zien het lijden, we zien het kwaad, we zien onze eigen kwetsbaarheid. Hoe vaak zeggen we niet: Is dit alles? Wat heeft het voor zin? Maar vandaag zegt God tegen ons: Nee, dit is niet alles. Er is meer. Er is een eeuwigheid bij Mij. Het lichaam, dat hier op aarde zoveel pijn en moeite kent, is geroepen tot heerlijkheid. Maria laat ons zien: de dood heeft niet het laatste woord. Het laatste woord is leven – leven bij God.

En juist daarom zegt de Kerk vandaag: Wij hebben een moeder in de hemel. Een moeder die ons kent, die onze zorgen begrijpt, die weet hoe het is om mens te zijn. Maria was niet iemand die boven de grond zweefde; zij leefde ons gewone leven: zorgen voor een gezin, armoede kennen, verdriet meemaken. Zij stond onder het kruis en voelde de pijn van het lijden en het verlies. Juist daarom kunnen wij ons tot haar wenden. Want zij begrijpt ons.

Hoe mooi is dat beeld uit de Openbaring van Johannes, dat we vandaag hoorden: “Een vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.” Dat is Maria – verheerlijkt in de hemel, maar nog steeds moeder, die waakt over ons als haar kinderen. Zij kijkt op ons neer, niet om ons te veroordelen, maar om ons te helpen, om ons te leiden naar haar Zoon.

Broeders en zusters, wat betekent dit concreet voor ons leven? Allereerst: we mogen hoopvol zijn. Want onze bestemming is niet het graf, maar de hemel. Ons geloof is geen theorie; het is een belofte van eeuwig leven. Ten tweede: we mogen ons toevertrouwen aan Maria. Zij is niet ver weg, zij is dicht bij ons. In moeilijke momenten kunnen wij bidden: Maria, moeder, help ons. Maria, bid voor ons. En ten derde: we worden uitgenodigd om net als Maria “ja” te zeggen tegen God. Haar tenhemelopneming is niet alleen een voorrecht, maar ook een uitnodiging: durf jij je aan God toe te vertrouwen, ook als je zijn plan niet begrijpt?

Vandaag, op dit grote feest, mogen we dankbaar zijn. Dankbaar dat wij niet alleen op aarde moeders hebben, maar ook in de hemel een moeder die ons nooit vergeet. Laten we ons hart openen voor haar zorg en haar voorspraak, en laten we ons door haar naar Christus leiden. Amen.